

våldsamt sätt befordra en person till en religiös handling. Kongl. Maj:t har ock tvenne gånger uppå besvär angående dylik handräcknings lemnande förklarar sig icke finna skäl att auktorisera den verldsliga maktens ingrepp i dylika fall. Så länge denna lag dock finnes kvar, kan den tyvärr af ett ovisligt kyrkligt nit användas för att dermed åtminstone hota och skrämma de föräldrar, som af samvetsskäl ej vilja låta döpa sina barn. Genom lagens upphäfvande bör äfven möjligheten af ett sådant bruk af sagda lag omintetgöras.

På grund af hvad jag här ofvan haft äran anföra, vågar jag hemställa,

att Riksdagen för sin del ville besluta, att stadgandet i Kongl. brefven af den 7 Juni 1733 och af den 24 Januari 1740 angående tvångsdop måtte till all kraft och verkan varda upphäfdt.

Om remiss till vederbörligt Utskott anhålles vördsamt.

Stockholm den 21 Januari 1886.

E. J. Ekman.

N:o 8.

Af Herr **J. H. G. Fredholm**: *Om tillägg till Kongl. förordningen den 18 Januari 1864 angående utvidgad näringsfrihet i syfte att åvägabringa en näringsstatistik.*

Om ock för åvägabringandet af en statistik det är ett oefftergiftigt vilkor, att staten tager denna angelägenhet om hand, så kräfver den dock för att kunna på ett tillfredsställande sätt genomföras ett intresseradt deltagande från befolkningens sida, särskildt hvad näringsstatistiken beträffar från den del af befolkningen, som egnar sig åt näringsverksamheten. De personer, som skola lemna de statistiska primäruppgifterna, hvilka utgöra det material, som i näringsstatistiken

skall bearbetas, böra ej blott vara så genomträngda af insigten om denna statistiks behöflighet och nytta, att de sanningsenligt lemna de af dem äskade uppgifterna, utan af ännu större vikt är, att ingen undandraget sig att meddela uppgifter, då sådana äro för statistiskt ändamål behöfliga. Ännu har likväl insigten om den nytta, näringsstatistiken medför för samhället och dess näringsidkare, ej vunnit en sådan utbredning, att man allmänt betraktar aflemnandet af statistiska uppgifter som en mot samhället fullgjord pligt. För närvarande finnes ej heller någon på lag eller författning grundad möjlighet att ålägga dem, som af bristande insigt eller af andra orsaker underlåta att fullgöra denna sin samhällspligt, att uppfylla denna sin skyldighet. Denna brist på i lag stadgade bestämda föreskrifter i afseende på näringsidkares skyldighet att afgifva de för näringsstatistiken erforderliga primäruppgifterna utgör understundom ett ej oväsentligt hinder för näringsstatistikens bearbetande på ett tillfredsställande sätt. Det vore därför önskligt att få detta hinder undanröjdt, genom att häfva bristen på lagbestämda föreskrifter i detta hänseende på ett lika sätt, som redan skett beträffande fattigvårds- och kommunalstatistiken; det förra genom 1871 års fattigvårdsförordning, det senare genom tillägget till kommunalförfattningarne af den 17 April 1874.

Jag får fördenskull vördsamt föreslå,

att såsom tillägg till förordningen af den 18 Januari 1864 angående utvidgad näringsfrihet måtte stadgas, att hvar och en, som efter behörig anmälan eller med vederbörligt tillstånd i riket idkar näring eller utöfvar yrke, vare sig han är in- eller utlänning, skall vid bot af från och med tio till och med femtio kronor vara förpligtad meddela de uppgifter, som för allmänna näringsstatistikens bearbetande erfordras, allt i öfverensstämmelse med de närmare föreskrifter, som Kongl. Maj:t derom utfärdar.

Om remiss af denna motion till Lag-Utskottet anhålles.

Stockholm den 16 Januari 1886.

J. H. G. Fredholm.